

דבר המלך במועצה על פלשתינה (א"י) (המקומות הקדושים) 1924

בחצר המלך בארמון בקינגהם, ביום 25 ביולי, 1924.

במעמד

הוד מלכותו המלך.

הואיל ובדבר מלך במועצה על פלשתינה (א"י), 1922 * נקבע (בין שאר דברים) שלבתי המשפט האזרחיים בפלשתינה (א"י) יהא שיפוט בכל הענינים ועל כל האנשים בפלשתינה (א"י):

והואיל ורצוי שענינים ידועים לא יהיו מובאים בפני בתי המשפט האלה;

והואיל ובתוקף אמנה, שעבוד, מתת, מנהג, חסד ואמצעים חוקיים אחרים יש להוד מלכותו סמכויות ושיפוט בפלשתינה (א"י):

לפיכך נאות הוד מלכותו לצוות, בתוקף הסמכויות המסורות לו לתכלית זו בחוק השיפוט בארצות נכר, 1890 ** או בכל חוק אחר ובעצת מועצתו הפרטית, ובה מצוים לאמור: —

1. דבר מלך זה ייקרא „דבר המלך במועצה על פלשתינה (א"י) (המקומות הקדושים), 1924“.

2. למרות כל הוראה בדבר המלך במועצה על פלשתינה (א"י) 1922 או בכל פקודה אחרת או בכל חוק אחר בפלשתינה (א"י), האומרת את ההיפך, לא יבורר ולא יוחלט על ידי שום בית משפט בפלשתינה (א"י) כל משפט או ענין הקשורים במקומות הקדושים או בבנינים הדתיים או במקומות הדתיים בפלשתינה (א"י) או בזכויות או בתביעות הנוגעות לעדות הדתיות השונות בפלשתינה (א"י).

* S.R. & O. מס' 1282, 1922.

** שנה נ"ג—נ"ד לסלכות ויקטוריה, פ' 37.

בתנאי ששום דבר האמור בזה לא יפגע ולא יצמצם בשיפוט שהוקנה לבתי הדין הדתיים עפ"י דבר המלך במועצה הנ"ל ובהתאם לו.

3. נתעוררה שאלה אם איזה משפט או ענין נופלים בגדר הסעיף הקודם, הרי עד שתוקם ועדה שינתן לה השיפוט על ענינים המפורטים בסעיף הקודם, תובא השאלה לפני הנציב העליון, והוא יחליט בשאלה לאחר שיחקור כהלכה בענין בהתאם להוראות שיקבל מאחד ממזכירי הממלכה הראשיים של הוד מלכותו.

החלטת הנציב העליון תהא החלטת גמר ומחייבת את כל הצדדים.

4. הוד מלכותו, יורשיו והבאים אחריו במלכות יכולים בכל עת לבטל, לשנות או לתקן במועצה את דבר המלך הזה.

ועל כבוד מר זיימס הנרי תומס, אחד ממזכירי הממלכה הראשיים של הוד מלכותו, ליתן את ההוראות הנחוצות בהתאם לכך.

קולין סמית.